

VERRAST DOOR VREUGDE

God vinden en liefhebben in alle dingen

Nikolaas SINTOBIN s.j., jezuïet en internetpastor, verraste ons door de openheid, de eenvoud en de helderheid van zijn getuigenis op 25 februari l.l. in Huize Astrid. Hij zei ons dat zijn geloof geen vroom bezig zijn is, noch het beleven van 'waarden en normen', maar het ervaren en beleven van een relatie, een relatie die hem vreugde verschaft. Die vreugde-ervaring is weliswaar geen constante gemoedstoestand, maar markeert wel het begin van de spirituele weg, veroorzaakt de bekering, zoals dat het geval is bij Zacheüs. Nikolaas wou na deze initiële vreugde-ervaring de gezelschap van Jezus worden, van diegene die vreugde verschaft. De jurist werd jezuïet. Hij verklaarde onomwonden dat de beleving van de drie geloften (armoede, zuiverheid en gehoorzaamheid) voor hem echt een oefening in vrij worden en een beleving van vrijheid is. Het gemeenschapsleven betekent veel voor hem en is in ieder geval een leerschool in liefde. Kleinere en diepere ervaringen van vreugde zijn op de levensweg voor Nikolaas 'wegwijzer'. Ze geven aan dat je op de goede weg bent en dat je verder mag en moet ondanks vertwijfeling en moeite. De vreugde van de christen die Jezus ons schenkt is eigenlijk de vreugde van het bemind en aanvaard zijn, vreugde omwille van Gods onvoorwaardelijke liefde en barmhartigheid die ons in Jezus en in mensen nabij komt en eigenlijk in alle dingen ons uitnodigend nabij is. Daarom is de dankbaarheid ook kenmerkend voor de christen en – leerde Nikolaas ons – het Franse 'rendre grâce' drukt goed uit wat danken is: liefde, genade terug geven. Aan God, aan mensen, vooral aan de kleinsten. Pater Sintobin verzamelt ook moppen over jezuïeten en dat zijn er veel. Toch kende hij deze nog niet: *Een jezuïet is op bezoek bij een pastoor. Als bij het middagmaal piepkuikens geserveerd worden, wordt de pastoor voor een dringende ziekenzalving weggeroepen. Hij vraagt zijn gast niet te wachten met de maaltijd. De jezuïet verorbtert een piepkuiken en vindt het zonde om dat tweede geval koud te laten worden. Dat eet hij ook op en gaat voldaan wat door het raam van de eetzaal naar de neerhof van de pastoor kijken. Wanneer de pastoor terug thuiskomt treft hij de jezuïet bij het raam aan. Die zegt tot zijn gastheer: "Je hebt daar een fiere haan rondlopen." De pastoor antwoordt: "Terecht fier. Er zijn zonet twee van zijn zonen bij de jezuïeten ingetreden."*